

וועתה יְשָׂרָאֵל מַה יְהוָה אֱלֹהִיךְ שָׁאֵל מַעֲמֵךְ כִּי
אם לִירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ כָּלְכָת בְּכָל דֶּרֶכְיוֹ
וְכָלָהֶבֶת אֶת וְכָלָבֶד אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל כְּבָבֶן
וּבְכָל גַּפְשֶׁךְ:¹² לְשִׁמְרָה אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֲקֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְרָא הַיּוֹם לְטוֹב כֵּן לְהַזְרֵה אֱלֹהִיךְ
הַשְׁמִים וְשָׁמִי הַשְׁמִים הָאָרֶץ וְכֵל אֲשֶׁר בָּה
רַק בְּאַבְתִּיךְ וְשַׁקְּ יְהוָה כָּלָהֶבֶת אֶתְכֶם וְיִבְחַר
בְּזָר֔עַם אֶזְרִיכֶם בְּכָמָם מִכָּל הַעֲמִים כִּיּוֹם הַזֶּה
וּמְלָתָם אֶת עֲרָכָת לְבָבָכֶם וּרְעָפָכֶם כֵּא תַּקְשִׁוּ
עוֹד כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֲכָלָהִים וְאֶרְדָּגִי
הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא אֲשֶׁר כֵּא יְשָׁא
פָּנִים וְכֵל יְקִיּוּ שְׁוֹחֵד עֲשָׂה מִיעּופֶת יָתָום וְאֶלְמָנָה
וְאֶהָּבָגָר כָּתָת לוֹ כְּחוֹם וְשַׁמְּכָה וְאֶהָּבָתָם אֶת הַגָּר
כִּי גָּרִים הַיִּתְהַגְּדִיל בָּאָרֶץ מִצְרָים אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ
תִּירָא אֶתְכֶם תַּעֲבֶר וּבָוּ תַּדְבִּיק וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע הוּא
תַּהֲכִתְךָ וְהַזְרֵה אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַגְּדָלָת
וְאֶת־הַגְּנוּרָאת הָאֵלָה אֲשֶׁר רָאוּ עִינֵיכֶם בְּשַׁבְּעִים
נֶפֶש יִרְדְּנוּ אֶבְתִּיךְ מִצְרָיִם וְעַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה
אֱלֹהִיךְ בְּכָכְבֵּי הַשְׁמִים לְרַבָּבָה:¹³ וְאֶהָּבָתָם אֶת יְהוָה
אֱלֹהִיךְ וְשִׁמְרָתָה מִשְׁמְרָתוֹ וְחַקְתָּיו וּמִשְׁפָטָיו
וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיּוֹם: וַיַּדְעַתָּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַו וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדוֹלָה אֶת־יְדוֹתָהּ וְזָרוּעָו הַגְּנוּיה:¹⁴
וְאֶת־אֶתְתִּינוֹ וְאֶת־מִצְשִׁיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָים
לְפָרֻעה מֶלֶךְ־מִצְרָים וּלְכָל־אֶרְצָה:¹⁵ וְאֲשֶׁר עָשָׂה
לְהַלֵּל מִצְרָים לְסֹסִיו וּלְרַכְבָּיו אֲשֶׁר הַצִּיף אֶת־
מֵי יִמְרָסָה עַל־פְּנֵיכֶם בְּרַדְפָּם אַחֲרֵיכֶם וַיַּאֲבִרְם
יְהוָה עַד הַיּוֹם תָּהָה:¹⁶ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם בְּמִדְבָּר
עַד־בָּאֶיכֶם עַד־הַמִּקְומָה תָּהָה:¹⁷ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתָּן
וְלְאָבִים בְּנֵי אֱלֹיאָב בָּנֵי אַוְנֵן אֲשֶׁר פָּצַתָּה
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וְתַבְלִיעָם וְאֶת־בְּתִיהם וְאֶת־אֲהָלָיהם
וְאֶת כָּל־הַיּוֹם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיכֶם בְּקָרְבָּן כָּל־יִשְׂרָאֵל:¹⁸
כִּי עִינֵיכֶם קָרָאת אֶת־כָּל־מִצְרָיָה יְהוָה הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה:¹⁹ וּשְׁמַרְתָּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְרָא הַיּוֹם כִּמְעֵן תְּזוּקוֹ וּבָאֶתְמָן וַיַּרְשַׁתָּם אֶת־

הארץ אישר אתם עברים שמה לרשתה ולמען תאריכו ימים על הארץ אישר גשׁבע יהוה לאבותיכם לחתת להם ויזעט הארץ זבת חלב כי הארץ אישר אתה ודברי בא שמה לרשתה כל הארץ מזרים הוא אישר יצאתם משם אישר תזרע את רער והשקייה ברגלך בגן תירק: ¹¹ כי הארץ אישר אתכם שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת ממתר השמים תשתה מים ארץ אישר יהוה אליהיך דריש אתה תמיד עיני יהוה אליהיך בה מרשות השגה ועד והיה אם אחריות שגה שמע תשמעו אל מזותי אישר אנכי מזויתם אתכם הימים לאהבה את יהוה אליהיכם וכעבדו בכל לבבכם ובכל גפעיכם ונתקת מטר ארצכם בעתו יורה ומילקווש ואספת דגנך ותירשך ויצחרך ונתקת עשב בשידך לבהמתר ואכלות ושבועת השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסורתם ועברותם אליהם אחרים והשווותם להם וורה אף יהוה בכם ועזר את הארץ ואברותם מהורה מעלה הארץ לא תתן את יבולה ואברותם מהורה מעלה הארץ הטבה אישר יהוה תנתן לכם ושמותם את דברי אליה על לבבכם ועל גפעיכם וקשרתם אתם לאות על ירכם והיו לטופות בין עיניכם ולמרותם אתם את בניםיכם לדברם בשתקם בבירך ובכתרך ברוך ובשכבר ובקומר וכתבתם על מזוותם ביטר ובשעריך כמען ירבו ימיכם וימי בניםיכם על הארץ אישר גשׁבע יהוה לאבותיכם לחתת להם כי כימי השמים על הארץ

אם שמר תשמרנו את כל המזויה זו את אישר אנכי מזויתם אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אליהיכם לכלת בכל רוכבי ולבוקחה בו והורייש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירושתם גויים גדלים ועתמים מכם כל המקומות אשר תלךך כף רגכם בו לכם היה מן המדבר והכלבנון מן נהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם לא יתיישב איש בפניכם פוחדים ומוראכם יתנו | יהוה אליהיכם על פני כל הארץ אשר

הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ⁹ ולמען תפאריכי ימים על הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחתת להם ויזעט הארץ זבת חלב ורבש: כי הארץ אישר אתה בא-רשמה לרשתה לא הארץ מזרים הוא אישר יצאתם משם אישר תזרע אתי-זעיר והשקייה ברגלך בגן תירק: ¹¹ כי הארץ אישר אתכם שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ¹² הארץ אשר יהוה אליהיך דריש אתה תמיד עיני יהוה אליהיך בה מרשות השגה ועד והיה אם אחריות שגה: ¹² שמע תשמעו אל-מצותי אישר אנכי מצויה אתכם היום לאהבה את יהוה אליהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל-נפשיכם: ¹⁴ ונמתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומילקווש ואספת דגנך ותירשך ויצחרך: ¹⁵ ונמתי עשב בשדרך לבהמתר ואכלות ושבועת השמרנו לכם פן יפתח לבבכם וסורתם ועברותם אליהם אחרים והשווותם لكم: ¹⁷ וחרה אף יהוה בכם ועזר את-השמים ולא-יהינה מטר והארdea לא תתן את-יבולה ואברותם מהורה מעלה הארץ הטבה אישר יהוה נתן لكم: ¹⁸ ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשיכם וקשרתם אתם לאות על ירכם והיו לטופות בין עיניכם: ¹⁹ ופדרתם אתם את-בנייכם לדברם בשתקם בירך ובכתרך בדרכך ובשכבר ובקומר: ²⁰ וכתבתם על-מוותם ביטך ובשעריך: ²¹ ולמען ירבו ימיכם וימי בניםיכם על הארץ אישר נשבע יהוה לאבותיכם לחתת להם כי מי השמים על הארץ: ²²

אם שמר תשמרנו את-כל-המצויה הזו את אישר אנכי מצויה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אליהיכם לקלחת בכל-דריכיו ולדבקה-בבו: ²³ ויהורייש יהוה את-כל-הגויים האלה מלפניכם וירושתם גויים גדלים ועצמים מכם: ²⁴ כל-המקומות אשר תדרך כפר-רגליך בו لكم יהיה מון-המדבר והלבנון מננה-הנהר נהר-פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: ²⁵ לא-יתיאב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתנו | יהוה אליהיכם על-פני כל הארץ אשר

תְּדַרְכֵיכוּ בָהּ כַאֲשֶׁר דִבֶר לְכֶם:

תְּדַרְכֵיכוּ בָהּ כַאֲשֶׁר דִבֶר לְכֶם: